

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

VERLSAG (BRUGEL-VERLAG-20250218-129)

betreffende het advies inzake organisatie van
verhuisprocedures van MIG6 met betrekking tot de wet

Opgericht op basis van artikel 30bis, §2, van de
elektriciteitsverordening

18/02/2025

Inhoudsopgave

1	Wettelijke basis.....	3
2	Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen in de verschillende bijdragen.....	4
2.1	Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen van Sibelga.....	4
2.1.1	Wat betreft de aspecten met betrekking tot de MIG 6	4
2.1.2	Betreffende de DRE.....	5
2.1.3	Wat betreft de mogelijkheid om terug te keren naar het MIG 4 systeem	5
2.1.4	Met betrekking tot facturering voor verbruik buiten het contract	6
2.2	Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen van de FEBEG.....	6
2.2.1	Algemene beoordeling.....	6
2.2.2	Bewustmaking en digitalisering van het Energieterugwinningsdocument (ERD).....	7
2.2.3	Uitbreiding van de middelen tot betwisting van de datum van binnenkomst.....	8
3	Conclusies.....	8

I Wettelijke basis and context

Artikel 30bis, § 2 van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt dat :

"De rol van Brugel is om de overheid te adviseren over de organisatie en werking van de regionale energiemarkt, en om toezicht te houden op en controle uit te oefenen op de toepassing van de relevante verordeningen en besluiten.

Brugel is verantwoordelijk voor de volgende taken:

1° met redenen omklede adviezen, studies of beslissingen geven en voorstellen indienen in de gevallen bepaald door dit besluit en door voornoemd besluit van 1 april 2004 of hun uitvoeringsbesluiten ;

2° op eigen initiatief of op verzoek van de Minister of de Regering, onderzoek en studies uitvoeren of adviezen geven met betrekking tot de elektriciteits- en gasmarkt; (...)"

Dit verslag betreft de openbare raadpleging over het initiatiefadvies van BRUGEL met betrekking tot het advies over de organisatie van de verhuisprocedures opgesteld door MIG6 ten opzichte van de wet.

Context

Op 18 september 2024 keurde de Raad van Bestuur van BRUGEL het ontwerpadvies goed over de uitdagingen in verband met het beheer van verhuizingen op het vlak van energieverbruik in Brussel. Op 18 november 2024 werd het ontwerpadvies ter openbare raadpleging voorgelegd. De marktspelers en het grote publiek werden uitgenodigd om hun opmerkingen per e-mail in te dienen.

Deze raadpleging eindigde op 20 januari 2025.

Er zijn twee bijdragen ontvangen. Deze zijn als bijlage bij dit verslag gevoegd.

Lijst van ontvangen aankondigingen :

- 1) Sibelga
- 2) FEBEG - Federatie van Belgische Elektriciteits- en Gasbedrijven

Dit verslag heeft als doel te antwoorden op alle opmerkingen die tijdens deze openbare raadpleging werden ontvangen. Over het algemeen beantwoordt BRUGEL alle deelnemers door de structuur te volgen die door hen in elk antwoord wordt voorgesteld.

2 Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen in de verschillende bijdragen

2.1 Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen van Sibelga

2.1.1 Wat betreft de aspecten met betrekking tot de MIG 6

Sibelga wijst erop dat MIG 6 het resultaat is van overleg tussen leveranciers en distributienetbeheerders (DNB's). De regels zijn bedoeld om "de markt te laten werken, met respect voor alle betrokken spelers en de wettelijke vereisten". Sibelga is dan ook van mening dat het niet correct is om aan te nemen dat de MIG, wanneer een klant verhuist (door een ILC te sturen gevolgd door een SA), een automatische overeenstemming tot stand brengt tussen de datum waarop de vorige bewoner vertrekt en de datum waarop de nieuwe bewoner intreedt: deze automatische overeenstemming vloeit niet voort uit de MIG, maar uit de keuze van de leverancier, die verschillende "instructies" kan invoeren in de MIG. Sibelga merkt op dat de leverancier de te communiceren instructie kiest. Als hij een ILC lanceert, neemt hij een commercieel risico en blijft hij verantwoordelijk voor het punt. Hij kan ook kiezen voor een Switch als hij een koper kent (nieuwe huurder of eigenaar), of voor een Move Out of End of Contract als het punt leegstaat. Bovendien heeft het sluiten of openen van een meter geen financiële gevolgen meer, noch voor de klant, noch voor de leveranciers, aangezien er geen kosten voor deze acties in rekening worden gebracht.

BRUGEL is van mening dat het interessant kan zijn om een stap terug te doen bij het bestuderen van de kwestie, en om te beseffen dat in sommige gevallen andere scenario's dan het ILC-scenario kunnen worden gebruikt. BRUGEL zal deze overwegingen dan ook toevoegen aan haar advies (zie punt 4.3.2, *in fine*)

Ten tweede benadrukt Sibelga dat in geval van een ILC, automatische bonding alleen plaatsvindt als de leverancier niet de nodige stappen onderneemt om dit te voorkomen, d.w.z. de geschillenvlag niet instelt, ook al is hij op de hoogte van de status van het punt via Preswitching

BRUGEL is het op dit punt volledig eens met Sibelga, in die zin dat het proces het inderdaad mogelijk maakt om de automatische binding, die in het ontwerpadvies voorkomt, te vermijden. Niettemin is BRUGEL van mening dat zodra de MIG toelaat dat een distributienetbeheerder wordt gefactureerd voor verbruik dat niet onder zijn verantwoordelijkheid valt, het systeem in strijd is met de wettelijke regels. Op dit punt meent BRUGEL dat haar standpunt voldoende duidelijk is en brengt ze geen wijzigingen aan.

Sibelga wijst erop dat de MIG-handleiding de verzending van het energieteruignamedocument als voorwaarde stelt voor het betwisten van de vlag. Sibelga geeft aan dat een enkele aanpassing van de MIG-tekst het mogelijk zou maken om een ander document bij te voegen, op voorwaarde dat dit technisch al mogelijk is. Dit zou het mogelijk maken om een document bij te voegen dat voldoet aan de vereisten van de verordeningen, zoals een foto.

BRUGEL is het eens met Sibelga dat de geschillenvlag over de hele linie moet worden gebruikt en dat een eenvoudige wijziging van de tekst het gebruik ervan zal aanmoedigen zodra andere documenten dan het energieteruignamedocument kunnen worden opgestuurd. Het doel van deze documenten zou zijn om niet alleen de meterstanden van de nieuwe bewoner te bewijzen, maar ook de datum waarop hij er is komen wonen. Een enkele foto van de meterstanden zou daarom niet voldoende zijn, omdat dit niet zou bewijzen dat de nieuwe bewoner het pand betrokken heeft. Om het betrekken van het pand te bewijzen, verwijst BRUGEL in de eerste plaats naar het huurcontract. Dit bewijs kan echter door verschillende documenten geleverd worden. Deze overwegingen vindt u in punt 4.3.2 van het ontwerpadvies.

Sibelga merkt op dat de leverancier die de ILC heeft geïnitieerd, de betwisting kan weigeren die de leverancier van de nieuwe bewoner heeft gestuurd. Sibelga is echter van mening dat dit niet betekent dat de MIG in strijd wordt met de regels van de markt: leveranciers moeten de juiste instructies geven zodat de data waarop contracten in werking treden correct worden gecodeerd.

BRUGEL is het eens met Sibelga dat leveranciers te goeder trouw moeten handelen en een betwisting alleen mogen weigeren als deze overeenstemt met een contractuele realiteit die door de leverancier is vastgesteld. Als de betwisting niet wordt geweigerd, zal het vorige verbruik dat niet onder een contract valt, echter worden aangerekend aan de leverancier die de ILC heeft gelanceerd, wat niet eerlijk is. Daarom moet MIG 6 worden herzien.

Sibelga is daarom van mening dat de BIG voldoet aan de wettelijke regels, afgezien van de verplichting om de DRE aan de geschillenvlag te bevestigen. Sibelga dringt erop aan dat de leveranciers de BIG-regels correct toepassen.

BRUGEL is het eens met het algemene standpunt van Sibelga, met uitzondering van de nuances die zij in haar antwoorden hierboven heeft uiteengezet en die in het ontwerpadvies zijn weergegeven.

2.1.2 Betreffende de DRE

Sibelga pleit ervoor om de verschillende partijen verantwoordelijk te maken, d.w.z. leveranciers, inkomende en uitgaande klanten en eigenaars. Het doel is dus om hen te wijzen op de noodzaak om een DRE of gelijkwaardig document in te vullen en op te sturen. Dit zal de continuïteit van de bewoning van de woning verzekeren, zoniet kan het punt gesloten worden.

BRUGEL is het op dit punt volledig eens met Sibelga, zoals uiteengezet in punten 4.3.4 en 4.3.6 van haar ontwerpadvies.

Sibelga stelt ook voor om de DRE te wijzigen zodat de leverancier en de DNB altijd over de gegevens van de eigenaar beschikken. Sibelga geeft aan dat de DRE in elk geval zal moeten worden gewijzigd om rekening te houden met de slimme meter, en dat er dan meer bekendheid aan zal moeten worden gegeven.

BRUGEL kan geen automatische registratie van de eigenaar als klant ondersteunen, omdat dit in strijd zou zijn met het contractueel recht; BRUGEL is niettemin van mening dat eigenaars hiervan op de hoogte moeten worden gebracht en systematisch punten moeten verzamelen in geval van leegstand.

2.1.3 Wat betreft de mogelijkheid om terug te keren naar het MIG 4 systeem

Sibelga is van mening dat een andere oplossing zou zijn om terug te keren naar het MIG 4-systeem, dat Sibelga als volgt beschrijft:

- *"Voordat een ILC wordt gestart, start de actieve leverancier een starttoegang en wordt hij de klant die aan het toegangspunt is gekoppeld. Hij kan dan de afsluitende factuur voor de uitgaande klant uitreiken.*
- *Door de ILC te lanceren, blijft het een leverancier/klant en aanvaardt het het commerciële risico zolang het toegangspunt niet gesloten of geregulariseerd wordt door een andere start-up.*
- *Hij aanvaardt dan het verbruik dat werd geregistreerd tussen de datum waarop de klant vertrok en de datum waarop hij toetrad. Afhankelijk van de omvang van dit verbruik, moet hij het kunnen doorgeven aan de eigenaar van de woning (met de hulp van Sibelga), waarbij de gegevens van de eigenaar worden vermeld in het energierugnamedocument".*

BRUGEL is van mening dat het niet mogelijk zou zijn om terug te keren naar het MIG 4-systeem. Sinds 30 april 2022 blijkt immers duidelijk uit de ordonnantie dat Sibelga verantwoordelijk is voor de recuperatie van de kosten van verbruikte energie zonder contractuele basis en bijgevolg zou de leverancier deze rol niet kunnen vervullen door het verbruik door te rekenen aan de eigenaar van de lokalen, zonder contractuele basis. BRUGEL is dus niet van plan om wijzigingen aan te brengen aan het ontwerpadvies over dit onderwerp.

2.1.4 Met betrekking tot facturering voor verbruik buiten het contract

Sibelga verklaart dat het niet gekant is tegen de facturatie van het verbruik bij afwezigheid van een contract. Sibelga wijst er echter op dat de markt aanvankelijk de specifieke hypothese van de ILC had gedefinieerd zodat een leverancier op een punt kon blijven ondanks het einde van een contract, waarbij het punt dus niet als "buiten contract" tussen de DNB en de leverancier werd beschouwd. Sibelga stelt dat er in dit geval een contractuele verbintenis blijft bestaan die in de MIG wordt gedefinieerd en gekenmerkt wordt door de keuze van de ILC-instructie in plaats van End Of Contract of Move Out. Sibelga is daarom van mening dat het beter zou zijn om de leverancier aan te moedigen om de instructie in te voeren die het best overeenstemt met de realiteit zoals alleen hij die kent. Leverancier X zou dan tussenkomen op het einde van het ILC-proces, wanneer Sibelga niet in staat is om een ongeregeerd toegangspunt af te snijden. Sibelga ziet dan twee oplossingen:

- *"Ofwel wordt Sibelga de klant die verbonden is aan het toegangspunt, terwijl de leverancier op zijn plaats blijft,*
- *of Sibelga wordt de leverancier (X) en klant van het toegangspunt, wat een einde maakt aan het contract van de leverancier.*

Sibelga wijst erop dat het ontslaan van klanten en leveranciers van hun verplichtingen een verkeerd signaal zou geven aan de markt en misbruik zou kunnen aanmoedigen. In plaats van de naleving van de marktregels en de verplichtingen van de gebruikers te versterken, zou de invoering van een leverancier X zonder bijkomende maatregelen betekenen dat de nalatigheid van enkelen door alle Brusselaars wordt gedragen.

BRUGEL is het met Sibelga eens dat de leverancier de mogelijkheid heeft om andere instructies dan de ILC te sturen om zich van zijn verantwoordelijkheid in dit opzicht te kwijten (zie hierboven).

Wat de twee door Sibelga voorgestelde mogelijkheden betreft, is BRUGEL van mening dat het gaat om een technische keuze die het mogelijk maakt om te voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in de ordonnanties en reglementen en dat het dus aan de DNB en de leveranciers is om overeen te komen hoe het systeem wordt geïmplementeerd - zolang de klant/DSU niet wordt beïnvloed.

2.2 Standpunt van BRUGEL over de opmerkingen van de FEBEG

2.2.1 Algemene beoordeling

De FEBEG ondersteunt de algemene doelstelling van het ontwerpadvies, in het bijzonder het verhelpen van de slechte werking van de MIG, die data en indexen zou kunnen instellen voordat een nieuwe bewoner intrekt. De FEBEG wijst erop dat deze situatie buiten de controle van de leverancier ligt en niet in overeenstemming is met de wet- en regelgeving. De FEBEG is ook van mening dat het principe "duidelijk moet zijn: de afnemer mag niet verantwoordelijk zijn voor verbruik buiten zijn contractuele periode, en hetzelfde geldt voor de leverancier die niet verantwoordelijk kan zijn voor verbruik op een EAN buiten de contractuele periode". De FEBEG merkt op dat de huidige storingen financiële gevolgen hebben voor consumenten en leveranciers, evenals een negatief effect op de klanttevredenheid. De FEBEG roept daarom op om de MIG in overeenstemming te brengen, ook met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de DNB voor verbruik buiten de contractperiode, en om hier zo snel

mogelijk mee te beginnen. De FEBEG vraagt ook dat de wijzigingen uitsluitend gebaseerd worden op de MIG-processen, zodat er geen specifieke operationele maatregelen in Brussel worden ingevoerd.

BRUGEL is het met de FEBEG eens dat de huidige MIG zowel voor de afnemer als voor de leverancier tot problematische situaties kan leiden. BRUGEL wijst er niettemin op dat de leveranciers de mogelijkheid hebben om de toepassing van de binding te betwisten via de geschillenvlag die op zijn minst de situatie voor de nieuwe bewoner oplost. BRUGEL is ook van mening dat de aanwijzingen van Sibelga betreffende de mogelijkheid om andere instructies dan de ILC te sturen, zoals een Move Out of een End of Contract (zie hierboven), relevant zijn.

De FEBEG vraagt dat de naleving gepaard gaat met garanties dat de nalevingstermijn, die in het ontwerpadvies op 12 maanden wordt gesteld, zal worden nageleefd, alsook met een compensatieregeling voor het geval de nalevingstermijn niet wordt nageleefd. Tijdens de nalevingsperiode vraagt de FEBEG dat er een overgangsregeling wordt ingevoerd om de relaties tussen leveranciers en DNB's te regelen, en meer bepaald een "compensatiemechanisme om de "buitencontractuele" volumes die ten onrechte aan leveranciers worden toegekend - met inbegrip van volumes uit het verleden - over te dragen aan de DNB via een specifiek en ad hoc verzoeningsproces via het FeReSo-orgaan". De FEBEG stelt dat "(de) betrokken volumes gezamenlijk zouden worden gevalideerd door leveranciers en DNB's, en dat vervolgens de standaard reconciliatieprijs op deze volumes zou worden toegepast om het bedrag te berekenen dat door de DNB aan de leverancier moet worden gecompenseerd".

BRUGEL is van mening dat de BIG binnen 12 maanden na de publicatie van de eindmededeling in overeenstemming moet worden gebracht; indien dit niet gebeurt, kan BRUGEL alle wettelijke middelen aanwenden die tot haar beschikking staan om ervoor te zorgen dat de verplichting wordt nageleefd.

Wat betreft een compensatieregeling in geval van niet-naleving van de nalevingstermijn, merkt BRUGEL op dat er momenteel niets is voorzien in het toegangscontract en dat bij gebrek aan een wijziging van het contract, het gewone recht van toepassing lijkt te zijn.

Bovendien is het aan de FEBEG en de DNB om de overgangsregelingen op te stellen die de relaties tussen leveranciers en DNB's regelen.

2.2.2 Bewustmaking en digitalisering van het Energieterugwinningsdocument (ERD)

FEBEG benadrukt het belang van de DRE, die door beide partijen moet worden ondertekend. FEBEG wijst erop dat het ook essentieel is om te communiceren dat de nieuwe klant een contract moet afsluiten, en dat de DRE niet voldoende is. Verhuurders moeten ook worden aangemoedigd om een contract af te sluiten voor de leegstandsperiode (bijvoorbeeld door middel van een leegstandscontract). FEBEG pleit ook voor een geleidelijke digitalisering van het DRE, onder de volgende voorwaarden:

- Het moet altijd mogelijk zijn om een papieren versie te gebruiken;
- Begin met het toestaan van het uploaden van alle formaten naar het CMS (bijv. jpeg);
- Digitalisering moet eenvoudig worden gehouden om rekening te houden met kosten en complexiteit;
- Om een geldige handtekening mogelijk te maken, zal de leverancier ook een "docuSign" of "its me" toepassing moeten maken, met twee ondertekenaars, wat niet eenvoudig is;
- De leverancier blijft als SPOC het eerste contactpunt bij een verhuizing, maar de DNB kan deze digitalisering mogelijk vergemakkelijken;

- Er moet zo snel mogelijk een raadpleging worden gestart over het te volgen proces voor het digitaliseren van het DRE.

BRUGEL is het eens met de FEBEG over het belang van het DRE, over het feit dat het niet gelijkwaardig is aan een contract en over het feit dat eigenaars systematisch een contract moeten afsluiten in geval van een periode van leegstand.

Wat de digitalisering van het DRE betreft, merkt BRUGEL op dat het inderdaad essentieel is dat klanten een papieren versie kunnen blijven gebruiken. Het lijkt er ook op dat deze digitalisering het proces waarschijnlijk complexer zal maken en dus het gebruik van de DRE zal benadelen, in het bijzonder, zoals de FEBEG opmerkt, met betrekking tot het ondertekenen van het document. Het zou daarom nodig zijn om deze kwestie grondiger te bestuderen voordat met dit proces wordt doorgedaan.

2.2.3 Uitbreiding van de middelen tot betwisting van de datum van binnenkomst

De FEBEG is ook van mening dat andere documenten dan het ERD geaccepteerd moeten worden om een wrakingsvlag in te voeren. De documenten moeten het beginsel van hoor en wederhoor respecteren. De FEBEG merkt op dat het belangrijk is dat een lijst van geaccepteerde bewijsmiddelen door alle marktspelers wordt gevalideerd, en dat deze vervolgens in de MIG wordt geïntegreerd. De FEBEG geeft als voorbeelden de volgende documenten: leasecontract, verkoopcontract, inschrijving in het bevolkingsregister.

BRUGEL beveelt aan om andere documenten dan het ERD te aanvaarden. BRUGEL merkt op dat het inderdaad interessant kan zijn om een lijst van aanvaardbare documenten op te stellen. BRUGEL is echter van mening dat deze lijst niet exhaustief mag zijn.

3 Conclusies

BRUGEL dankt de deelnemers aan de openbare raadpleging voor hun bijdragen en heeft de gepaste wijzigingen in het advies verwerkt.

* *

*

Réaction à la Consultation publique relative aux déménagements problématiques

Bruxelles, le 20 janvier 2025

Email à consultation.consultatie@brugel.brussels

Madame, Monsieur,

Par la présente, Sibelga entend faire valoir ses observations dans le cadre de la consultation publique sur l'avis d'initiative 20240918-39 relatif à l'organisation des procédures de déménagements établies par le MIG 6.

D'emblée, il semble important pour Sibelga de préciser que le MIG 6 (soit le protocole de communication entre les fournisseurs d'énergie et les gestionnaires de réseaux gouvernant le fonctionnement de la plateforme Atrias (soit un CMS = Content Management System)) est le résultat d'une concertation entre les fournisseurs et les GRD. Les règles qui y figurent sont donc destinées à faire fonctionner le marché, en respectant l'ensemble des intervenants et le prescrit légal.

Ainsi, il est inexact de partir du présupposé que le MIG, dans le cadre d'une instruction de départ d'un client, soit un ILC (Initiate Leaving Customer) suivi d'un SA (Start Access), étant l'arrivée d'un nouveau client sur le même point, établit une correspondance automatique entre la date de sortie de l'ancien occupant et celle de l'entrée du nouvel occupant.

Ce n'est effectivement pas le MIG qui établit cette correspondance automatique, c'est le choix des instructions lancées par le ou les fournisseurs concernés par le point. C'est ainsi au fournisseur concerné de définir la date d'entrée en vigueur effective d'un contrat via les bonnes instructions. A ce stade, il est en effet le seul à connaître cette donnée, il lui appartient donc de la partager de manière exacte avec le marché.

Le fournisseur a ainsi le choix de l'instruction qu'il communique au marché via la plateforme Atrias. S'il lance un ILC, il est conscient qu'il prend un risque commercial et reste responsable du point. Il pourrait opter pour un Switch s'il connaît un repreneur (un nouveau locataire ou le propriétaire) ou pour un MO (Move Out), voire un EoC (End Of Contract)¹ s'il n'y a plus personne sur le point, d'autant que tant la fermeture d'un compteur que l'ouverture d'un compteur n'ont plus d'impact financier, ni pour le client, ni pour les fournisseurs (pas de tarif pour ces actes).

Si l'ILC est choisi, le fournisseur du client sortant reste lié au point. Dès qu'il y a un nouveau contrat, le fournisseur qui reprend le point, prend connaissance du statut du point via le *Preswitching* et peut activer un flag de contestation sur un ILC pour éviter un collage si la date du nouveau contrat ne coïncide pas avec celle du départ de l'ancien occupant. Le collage

---

¹ Dans un Move Out, le client sortant doit convenir d'un rendez-vous pour que Sibelga procède à la coupure du point d'accès. Tant que le point d'accès n'est pas coupé, il n'y a pas de facturation de clôture du client sortant. Dans un End of Contract, la différence réside dans le fait que la procédure prend une trentaine de jours avant que le point soit coupé, s'il n'y a pas de reprise.

automatique n'intervient donc qu'en cas d'absence d'instructions en ce sens du fournisseur. Dans ce cas, la CMS va « présumer » que la date de départ de l'ancien occupant coïncide avec la date d'arrivée d'un nouvel occupant, ce qui est sans doute le cas dans la majorité des hypothèses.

Ce flag de contestation est alors conditionné dans le manuel MIG 6 à la transmission en principe du document de reprise des énergies. Toutefois, un **autre document peut être annexé techniquement**, correspondant aux exigences des ordonnances (comme une photo du compteur avec index de départ du nouvel occupant). De cette manière, le prescrit légal est respecté, **seule une adaptation de texte est nécessaire**.

Le MIG – écrit- ne contrevient ainsi que de manière extrêmement mineure au prescrit légal en n'ouvrant pas la possibilité de mettre un flag de contestation en cas d'absence du document de reprise, alors que cette possibilité existe techniquement.

Par ailleurs, le fournisseur à l'origine de l'ILC peut encore refuser cette contestation. Ce n'est pas pour autant que le MIG en devient contraire aux règles du marché. Il appartient aux fournisseurs de donner les justes instructions afin que les dates d'entrée en vigueur des contrats soient portées à la connaissance du marché avec exactitude.

Il nous semble donc erroné de mettre la responsabilité d'un quelconque non-respect de la législation sur le système de messagerie entre parties. A la seule exception de l'obligation d'annexer un document de reprise d'énergie pour activer un flag de contestation et non un autre document, le MIG respecte les règles légales. Les fournisseurs doivent par contre être plus vigilants sur leur application des règles du MIG afin que les nouveaux occupants soient garantis de ne pas se voir facturer des consommations antérieures à leur arrivée.

De manière plus globale, il y a lieu de responsabiliser tant le fournisseur que le client sortant, le propriétaire et le client entrant. Ainsi, il y a lieu d'attirer **l'attention de tous sur la nécessité de compléter et transmettre le document de reprise des énergies** (ou autre document équivalent). Ainsi, il peut être rempli ;

- Soit par le client sortant et le client entrant
- Soit par le client sortant et le propriétaire
- Soit par le client entrant et le propriétaire

de cette manière, une continuité dans l'occupation du logement est assurée. Si ce n'est pas le cas, le point peut être fermé soit via un MO soit via un EoC.

Le document de reprise d'énergie pourrait être **revu** pour que le fournisseur et/ ou le GRD dispose toujours des coordonnées du propriétaire et que ce dernier soit repris comme client entrant, si aucun autre client entrant n'est renseigné. En toutes hypothèses, ce document de reprise devra être modifié pour prendre en compte les compteurs smart (d'office 4 index, qu'il y ait ou non production locale). Il faudrait alors lui assurer une publicité plus vaste, dans le cadre d'une possible campagne de sensibilisation.

Une autre solution serait de revenir à la situation qui était celle du MIG 4 :

- Avant le lancer un ILC, le fournisseur actif lance un start access et devient le client associé au point d'accès. Il peut ainsi établir la facture de clôture du client sortant.
- En lançant l'ILC, il reste fournisseur/client et accepte le risque commercial tant que le point d'accès n'est pas fermé ou régularisé par un autre start access.
- Il accepte alors la consommation enregistrée entre les dates de sortie et d'entrée des clients. En fonction de l'importance de cette consommation, il doit pouvoir la répercuter au propriétaire du logement (avec l'aide de Sibelga), les coordonnées du propriétaire étant mentionnées dans le document de reprise d'énergie.

Enfin, concernant la facturation de la consommation hors contrat, Sibelga ne s'oppose pas en tant que facilitateur du marché, à endosser ses responsabilités et à facturer la consommation en cas d'absence de contrat. Toutefois Sibelga tient à souligner qu'initialement, le marché avait défini cette hypothèse spécifique d'ILC pour qu'un fournisseur puisse rester sur un point malgré la fin d'un contrat. Le point n'est en effet pas considéré comme hors contrat entre GRD et fournisseurs dès lors qu'il reste un engagement contractuel défini dans le MIG et caractérisé par le choix de l'instruction ILC au lieu de EOC/MO. Cette manière de procéder n'a d'ailleurs jamais eu comme finalité de léser un consommateur. Elle correspond au contraire à la volonté du marché qu'un fournisseur puisse, à des fins commerciales, rester titulaire de points même après le départ d'un locataire. Plutôt donc que de condamner le MIG, ou de contraindre le GRD à prendre en charge de nouvelles hypothèses de consommation hors contrat, ne serait-ce pas plus conforme à la séparation claire des métiers, que le fournisseur soit poussé à introduire l'instruction qui correspond le mieux à la réalité telle qu'il est le seul à connaître.

Le fournisseur X pourrait intervenir en fin de processus ILC, lorsque Sibelga n'arrive pas à couper le point d'accès non régularisé. Deux options seraient alors possibles :

- Soit Sibelga devient le client associé au point d'accès, le fournisseur restant en place,
- soit Sibelga devient fournisseur (X) et client du point d'accès, ce qui met fin au contrat du fournisseur.

En tout état de cause, ce serait un mauvais message pour le marché de déresponsabiliser clients et fournisseurs de leurs obligations. Ce pourrait également être une porte ouverte vers des éventuels abus. En effet au lieu de mettre l'accent sur la nécessité de respecter la structure du marché pour le fournisseur et sur la nécessité de transmettre un document en cas de départ d'un lieu pour un utilisateur du réseau, le fait de mettre en place un fournisseur X sans autres mesures, implique de faire peser sur tous les Bruxellois la négligence de quelques-uns.

Bien cordialement,

Daniel Raes
Manager Market & Access

Alexandra Marlier
Juriste d'entreprise

Sujet : Consultation Brugel: Projet d'avis d'initiative relatif à l'organisation des procédures de déménagement établies par le MIG6 au regard du droit
Date : 20.1.2025

Contact : Vincent Deblocq
Téléphone : +32 473 35 24 18
Courrier : vincent.deblocq@febeg.be

Le présent avis expose les commentaires et propositions de la FEBEG dans le cadre de la consultation publique organisée par Brugel sur son projet d'avis d'initiative relatif à l'organisation des procédures de déménagement établies par le MIG6 au regard du droit.

La FEBEG remercie Brugel pour ce projet initiative et l'organisation de cette consultation.

1. Evaluation générale

La FEBEG soutient l'objectif général de Brugel de remédier aux dysfonctionnements actuellement rencontrés au niveau des dates et des index de contrat pris en compte par le système MIG pour la facturation d'un nouvel occupant dans le cas de certains déménagements. Dans sa version actuelle, le système MIG peut en effet fixer des dates et des index antérieurs à l'entrée effective d'un nouvel occupant. Ce dernier peut dès lors se voir facturer de la consommation prélevée avant son entrée réelle dans les lieux.

Une telle situation, indépendante de la responsabilité du fournisseur:

- S'avère non conforme avec les règles légales et réglementaires fixées en matière de déménagement qui stipulent que les contrats d'énergie débutent impérativement à la date d'entrée réelle des nouveaux occupants, avec des index appropriés.
- Le principe doit être clair : le client ne doit pas être responsable de la consommation en dehors de sa période contractuelle, il en va de même pour le fournisseur qui ne peut pas être responsable de la consommation sur un EAN en dehors de la période contractuelle.
- Engendre un impact financier pour le consommateur.
- Engendre un impact négatif important sur la satisfaction clientèle, gérée par le fournisseur dans sa fonction de SPOC.
- Engendre un impact financier pour le fournisseur qui peut être contraint de couvrir des consommations non rémunérées pendant une période intermédiaire pendant une période intermédiaire et engendrant des charges administratives et risques inutiles. Cet impact est renforcé par l'absence de « fournisseur X » en Région de Bruxelles-Capitale. Pour la FEBEG, la responsabilité des fournisseurs après la notification de l'ILC devrait être limitée à la période prescrite par la loi. Au regard de ces

conséquences, il convient dès lors pour la FEBEG de débiter dès que possible une mise en conformité des accords prévus dans le MIG avec le cadre légal en vigueur, en ce compris, la responsabilité du GRD en matière de facturation hors contrat.

La FEBEG insiste pour que cette mise en conformité :

- Débute dès que possible.
- Repose uniquement sur des processus MIG. Il convient en effet d'éviter toute mesure opérationnelle spécifique pour Bruxelles qui sortirait des processus généraux MIG.
- Soit accompagnée de garanties sur le respect du délai de mise en conformité fixé à 12 mois par le projet d'avis, ainsi que d'un régime compensatoire en cas de non-respect du délai de mise en conformité.

Par ailleurs, pendant la période de mise en conformité du MIG, la FEBEG demande l'introduction rapide de mesures transitoires opérationnellement acceptables pour les fournisseurs en vue d'appliquer les obligations légales imposées au GRD matière de facturation hors contrat.

A cet effet et plus précisément, la FEBEG plaide pour l'introduction d'un mécanisme de compensation afin de transférer vers le GRD les volumes « hors contrat » attribués erronément aux fournisseurs – y compris pour des volumes passés, et ce, via un processus de réconciliation spécifique et ad hoc via l'organe FeReSo. Les volumes concernés seraient validés conjointement par les fournisseurs et GRD, et le prix de réconciliation standard serait ensuite appliqué à ces volumes pour calculer le montant à compenser par le GRD vers le fournisseur.

2. Sensibilisation et digitalisation du document de reprise des énergies (DRE)

Parmi les mesures complémentaires proposées par Brugel dans son avis, la FEBEG souligne l'importance de favoriser au maximum le recours au document de reprise des énergies et l'importance des deux signatures. A cet effet, la FEBEG plaide pour la possibilité de digitaliser ce document. La FEBEG rappelle cependant qu'en plus d'encourager l'utilisation du DRE, il faut également communiquer en permanence sur le fait que le client final doit également conclure un contrat de fourniture avec un fournisseur. Le DRE seul ne suffit pas. En effet, le fournisseur ne peut pas facturer s'il n'y a pas de contrat.

Comme proposé par Brugel, les propriétaires devraient également être encouragés à conclure un contrat de fourniture pour la période entre les périodes de location (par exemple, par le biais d'un contrat d'inoccupation).

A terme, la FEBEG est favorable à une digitalisation progressive du DRE. Sur base du respect des conditions préalables suivantes :

- Il doit toujours être possible d'utiliser une version papier du DRE.
- Un quick win pouvant être rapidement mis en place pourrait être que, en plus des formats actuels qui peuvent être téléchargés dans le CMS/Atrias (pdf, tif), tous les autres formats d'image puissent également être soumis, par exemple jpeg.
- La digitalisation doit rester simple pour tenir compte des coûts et de la complexité.
- Pour permettre une signature valable, le fournisseur devra également fournir une application « docusign » ou « its me ». Cela a un coût. En outre, la deuxième partie qui n'est pas, ou pas encore, client doit être en mesure de signer ce document également. La signature numérique avec deux parties signataires n'est pas encore évidente à l'heure actuelle, en particulier entre deux parties privées.
- Le fournisseur, en tant que SPOC, reste le premier point de contact en cas de déménagement, mais le GRD peut éventuellement faciliter cette numérisation.
- Une consultation sur le processus à suivre pour la numérisation du DRE devrait être lancée dès que possible.

3. Extension des moyens de contestation de la date d'entrée

La FEBEG rejoint Brugel dans le fait, qu'outre le document de reprise des énergies, d'autres documents/attestations officiels tels que la date du contrat de location, le contrat de vente, l'inscription au registre de la population pour le changement de domicile, soient acceptés comme moyens de preuve pour contester la date de début "par défaut" d'un contrat, et ce, en vue de favoriser le recours par le fournisseur du flag "Contestation ED ILC". Cela permettra d'éviter de nombreuses difficultés. Le principe de base qui peut être utilisé pour déterminer la liste des documents « acceptables » doit être, que les documents qui peuvent être utilisés dans un litige juridique peuvent également être utilisés comme document contradictoire.

Pour cela, il est important que la liste des moyens de preuve acceptés soit validée par tous les acteurs du marché (fournisseurs et GRD), et que cette liste soit intégrée dans le UMIG et dans les processus MIG.
